

---

*Retsudvalget
Formanden*

26.3.2024

Juan Fernando López Aguilar

Formand

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

BRUXELLES

Om: Udtalelse om retsgrundlaget for forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2019/816 om oprettelse af et centralt system til bestemmelse af, hvilke medlemsstater der ligger inde med oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandsstatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for at supplere det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre, og forordning (EU) 2019/818 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 med henblik på indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser (COM(2021)0096 – C9-0088/2021 – 2021/0046(COD))

Ved skrivelse af 15. februar 2024¹ anmodede formanden for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) Retsudvalget (JURI) om en udtalelse i henhold til artikel 40, stk. 2, i forretningsordenen om relevansen af retsgrundlaget for forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2019/816 om oprettelse af et centralt system til bestemmelse af, hvilke medlemsstater der ligger inde med oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandsstatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for at supplere det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre, og forordning (EU) 2019/818 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 med henblik på indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser² (herefter "den foreslåede forordning").

---

¹ D(2024)5246.

² COM(2021)0096 af 2.3.2021.

JURI vil behandle ovennævnte spørgsmål på sit ekstraordinære møde den 11. marts 2024.

I – Baggrund

I marts 2021 fremsatte Kommissionen den foreslåede forordning med henblik på at indføre screening af tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser og baserede den på en række artikler i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), nemlig artikel 16, stk. 2, artikel 74, artikel 78, stk. 2, litra e), artikel 79, stk. 2, litra c), artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), artikel 85, stk. 1, artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2. Den foreslåede forordning supplerer et andet lovgivningsmæssigt forslag om indførelse af screening af tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser (2020/0278(COD)³, herefter "screeningforordningen"), som Kommissionen fremsatte i september 2020, og som er en udbygning af Schengenreglerne. Som følge af omtalte screeningforordning blev den foreslåede forordning efterfølgende fremsat med henblik på at fastsætte en række nødvendige konsekvensændringer af retsakter, der finder anvendelse ud over Schengenreglerne, hvilket på grund af den såkaldte variable Schengengeometri måtte ske ved hjælp af en separat retsakt.

Den 28. marts 2023 vedtog LIBE sine betænkninger om begge ovennævnte forslag, hvori det ikke anfægtede retsgrundlaget. Efter godkendelse på plenarforsamlingen indledte LIBE interinstitutionelle forhandlinger. Efterhånden som forhandlingerne om de to dossierer skred frem, viste det sig, at der i det sammensatte retsgrundlag, som Kommissionen havde valgt for den foreslåede forordning, indgik traktatartikler, der – selv om de havde tjent som retsgrundlag for de to retsakter, som skulle ændres (forordning (EU) 2019/816⁴ og forordning (EU) 2019/818)⁵ – ikke var relevante for de ændringer, der skulle foretages i disse retsakter gennem den foreslåede forordning, og derfor forekom overflødige. Parlamentet og Rådet nåede derfor til foreløbig enighed om at fjerne artikel 16, stk. 2, artikel 74, artikel 85, stk. 1, og artikel 88, stk. 2, i TEUF fra retsgrundlaget for den foreslåede forordning.

LIBE anmodede herefter JURI om at afgive en udtalelse om relevansen af det ændrede retsgrundlag, jf. forretningsordenens artikel 40.

II – De relevante artikler i traktaten

Første del, afsnit II, i TEUF har bl.a. følgende ordlyd (fremhævelse tilføjet):

*Artikel 16
(tidl. artikel 286 i TEF)*

---

³ COM(2020)0612 af 23.9.2020.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/816 af 17. april 2019 om oprettelse af et centralt system til bestemmelse af, hvilke medlemsstater der ligger inde med oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandstatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for at supplere det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre, og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationsystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85).

1. *Enhver har ret til beskyttelse af personoplysninger om vedkommende selv.*
2. ***Europa-Parlamentet og Rådet fastsætter efter den almindelige lovgivningsprocedure regler for beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt af medlemsstaterne under udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af EU-retten, og regler for den frie udveksling af personoplysninger. Overholdelsen af disse regler kontrolleres af uafhængige myndigheder.***

Regler vedtaget på grundlag af denne artikel berører ikke de specifikke regler, der findes i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Union.

Tredje del, afsnit V, kapitel 1 ("Almindelige bestemmelser"), i TEUF har følgende ordlyd:

*Artikel 74
(tidl. artikel 66 i TEF)*

Rådet vedtager foranstaltninger med henblik på at sikre administrativt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på de områder, der er omfattet af dette afsnit, og mellem disse myndigheder og Kommissionen. Det træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, jf. dog artikel 76, og efter høring af Europa-Parlamentet.

I kapitel 2 ("Politikkerne for grænsekontrol, asyl og indvandring") i tredje del, afsnit V, i TEUF hedder det bl.a. (fremhævelse tilføjet):

*Artikel 78
(tidl. artikel 63, nr. 1 og 2, og artikel 64, stk. 2, i TEF)*

1. *Unionen udformer en fælles politik for asyl, subsidiær beskyttelse og midlertidig beskyttelse med henblik på at tilbyde en passende status til enhver tredjelandstatsborger, der har behov for international beskyttelse, og på at sikre overholdelse af non-refoulement-princippet. Denne politik skal være i overensstemmelse med Genèvekonventionen af 28. juli 1951, protokollen af 31. januar 1967 om flygtninges retsstilling og andre relevante traktater.*
2. ***Med henblik på stk. 1 vedtager Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure foranstaltninger vedrørende et fælles europæisk asylsystem, der omfatter:***
  - a) *en ensartet asylstatus for tredjelandstatsborgere, der gælder i hele Unionen*
  - b) *en ensartet status for subsidiær beskyttelse for tredjelandstatsborgere, der ikke har opnået europæisk asyl, men har behov for international beskyttelse*
  - c) *et fælles system, der tager sigte på midlertidig beskyttelse af fordrevne i tilfælde af massetilstrømning*
  - d) *fælles procedurer for tildeling og fratagelse af ensartet status for asyl eller subsidiær*

beskyttelse

- e) **kriterier og procedurer til bestemmelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om asyl eller subsidiær beskyttelse**
- f) *standarder for modtagelse af asylansøgere eller ansøgere om subsidiær beskyttelse*
- g) *partnerskab og samarbejde med tredjelande for at styre tilstrømningen af personer, der ansøger om asyl eller subsidiær eller midlertidig beskyttelse.*

(...)

Artikel 79

(tidl. artikel 63, nr. 3 og 4, i TEF)

1. *Unionen udformer en fælles indvandringspolitik med henblik på at sikre en effektiv styring af migrationsstrømme i alle faser, en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i medlemsstaterne, samt forebyggelse og øget bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel.*
2. **Med henblik på stk. 1 vedtager Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure foranstaltninger på følgende områder:**
  - a) *betingelser for indrejse og ophold samt standarder for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser, bl.a. med henblik på familiesammenføring*
  - b) *definition af rettighederne for tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, herunder betingelserne for fri bevægelighed og ophold i de øvrige medlemsstater*
  - c) **ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder udsendelse og repatriering af personer med ulovligt ophold**
  - d) *bekæmpelse af menneskehandel, især handel med kvinder og børn.*

(...)

Tredje del, afsnit V, kapitel 4 ("Retligt samarbejde i straffesager"), i TEUF har bl.a. følgende ordlyd (fremhævelse tilføjet):

Artikel 82

(tidl. artikel 31 i TEU)

1. *Det retlige samarbejde i straffesager i Unionen bygger på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser og omfatter indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på de områder, der er nævnt i stk. 2 og i artikel 83.*

Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter den almindelige lovgivningsprocedure

foranstaltninger med henblik på:

- a) *at fastlægge regler og procedurer, der skal sikre anerkendelse af alle former for domme og retsafgørelser i hele Unionen*
  - b) *at forebygge og løse konflikter mellem medlemsstaterne om retternes kompetence*
  - c) *at støtte uddannelse af dommere og anklagere samt andet personale i retsvæsenet*
  - d) *at fremme samarbejdet mellem judicielle eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne i forbindelse med strafforfølgning og fuldbyrdelse af afgørelser.*
- (...)

*Artikel 85
(tidl. artikel 31 i TEU)*

1. *Eurojusts opgave er at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og forfølge grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, på grundlag af operationer foretaget af medlemsstaternes myndigheder og Europol samt oplysninger fra disse. Med henblik herpå fastlægger Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure Eurojusts struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver. Disse opgaver kan omfatte:*
    - a) *iværksættelse af efterforskning af straffesager samt forslag til de nationale kompetente myndigheder om at indlede retsforfølgning, især vedrørende overtrædelser, der skader Unionens finansielle interesser*
    - b) *koordinering af efterforskning og retsforfølgning som omhandlet i litra a)*
    - c) *stærkelse af det retlige samarbejde, herunder gennem løsning af konflikter om retternes kompetence og gennem et tæt samarbejde med Det Europæiske Retlige Netværk.*
- (...)

Tredje del, afsnit V, kapitel 5 ("Politisamarbejde"), i TEUF har bl.a. følgende ordlyd (fremhævelse tilføjet):

*Artikel 87
(tidl. artikel 30 i TEU)*

1. *Unionen etablerer et politisamarbejde, der inddrager alle medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder politi, toldmyndigheder og andre særlige retshåndhævende myndigheder inden for forebyggelse, afsløring og efterforskning af strafbare handlinger.*
2. *Med henblik på stk. 1 kan Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure fastlægge foranstaltninger vedrørende:*
  - a) *indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger*

- b) støtte til uddannelse af personale og samarbejde om udveksling af personale, om udstyr og om kriminalitetsforskning
- c) fælles efterforskningsteknikker vedrørende afsløring af grove former for organiseret kriminalitet.

(...)

*Artikel 88
(tidl. artikel 30 i TEU)*

(...)

2. Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure Europol's struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver. Disse opgaver kan omfatte:
  - a) indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af oplysninger, der fremsendes af bl.a. medlemsstaternes eller tredjelandes myndigheder eller eksterne organisationer
  - b) samordning, tilrettelæggelse og udførelse af efterforskning og operative aktioner, der gennemføres sammen med medlemsstaternes kompetente myndigheder eller inden for rammerne af fælles efterforskningshold, eventuelt i samarbejde med Eurojust.

(...)

III – EU-Domstolens retspraksis vedrørende valg af retsgrundlag

EU-Domstolen har traditionelt betragtet spørgsmålet om det relevante retsgrundlag som et spørgsmål af forfatningsretlig betydning, der sikrer overholdelse af princippet om kompetencetildeling (artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union) og fastlægger arten og omfanget af Unionens kompetence⁶.

Det fremgår af fast retspraksis, at retsgrundlaget for en EU-retsakt ikke afhænger af en institutions egen opfattelse med hensyn til det formål, der søges tilgodeset, men skal afgøres på grundlag af objektive kriterier, som gør det muligt at foretage domstolskontrol, herunder navnlig retsaktens formål og indhold⁷. Retsgrundlaget for en retsakt skal endvidere fastlægges under hensyntagen til dens eget formål og indhold⁸.

---

⁶ Udtalelse 2/00 ("Cartagenaprotokollen"), ECLI:EU:C:2001:664, præmis 5.

⁷ Sag C-300/89, Kommissionen mod Rådet ("Titandioxid"), ECLI:EU:C:1991:244, præmis 10.

⁸ Sag C-187/93, Parlamentet mod Rådet, ECLI:EU:C:1994:265, præmis 28. Se også sag C-411/06, Kommissionen mod Parlamentet og Rådet ("Overførsler af affald"), ECLI:EU:C:2009:518, præmis 77, og sag C-81/13, Det Forenede Kongerige mod Rådet, ECLI:EU:C:2014:2449, præmis 36.

Hvis en gennemgang af en retsakt viser, at den har et dobbelt formål, eller at den består af to led, og det ene af disse kan bestemmes som det vigtigste eller fremherskende, mens det andet kun er sekundært, skal retsakten have et enkelt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det vigtigste eller fremherskende formål eller led⁹. Kun undtagelsesvis, hvis det godtgøres, at der med retsakten samtidig forfølges flere formål, der på uadskillelig måde er indbyrdes forbundne, uden at et af disse formål er sekundært og indirekte i forhold til det andet, kan en sådan retsakt vedtages med de dertil svarende forskellige retsgrundlag¹⁰. Dette vil imidlertid kun være muligt, hvis de procedurer, der er fastsat for de respektive retsgrundlag, ikke er uforenelige med og ikke undergraver Europa-Parlamentets ret¹¹.

IV – Den foreslåede forordnings formål og indhold

Som forklaret i begrundelsen til den foreslåede forordning vedtog Kommissionen den 23. september 2020 en meddelelse om en ny pagt om migration og asyl¹², der bl.a. har til formål at indføre en fælles ramme for asyl- og migrationsstyring på EU-plan og at fremme den gensidige tillid mellem medlemsstaterne. Meddelelsen omfattede screeningforordningen og bebudede den foreslåede forordning, som er uløseligt forbundne.

Med screeningforordningen indføres der ved medlemsstaternes ydre grænser screening af tredjelandstatsborgere, som uden at opfylde indrejsebetingelserne har passeret den ydre grænse ulovligt, har ansøgt om international beskyttelse i forbindelse med ind- og udrejsekontrol eller er blevet sat i land efter en eftersøgnings- og redningsoperation. Forordningen foreskriver også screening af tredjelandstatsborgere, som opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område, hvis der ikke er nogen tegn på, at de er blevet kontrolleret ved de ydre grænser.

Kommissionen forklarer også i begrundelsen, at sikkerhedskontrollen som led i screeningen mindst bør være på et niveau svarende til kontrollen af tredjelandstatsborgere, som med henblik på et kortvarigt ophold på forhånd ansøger om tilladelse til indrejse i Unionen, uanset om de er visumpligtige eller ej. Det følger heraf, at den automatiserede sikkerhedsmæssige kontrol i forbindelse med screening bør finde sted ved søgning i de samme systemer som dem, der anvendes i forbindelse med ansøgere om visum eller rejsetilladelse inden for rammerne af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), visuminformationssystemet (VIS), ind- og udrejsesystemet (EES) og Schengeninformationssystemet (SIS).

Screeningen omfatter også foranstaltninger til at fastslå eller kontrollere den pågældende persons identitet samt en sikkerhedskontrol. Med henblik på identificering og kontrol af identitet bør screeningmyndighederne søge i det fælles identitetsregister (CIR), der er oprettet

---

⁹ Sag C-137/12, Kommissionen mod Rådet, ECLI:EU:C:2013:675, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis.

¹⁰ Sag C-300/89, præmis 13 og 17, sag C-42/97, Parlamentet mod Rådet, ECLI:EU:C:1999:81, præmis 38, udtalelse 2/00, præmis 23, sag C-94/03, Kommissionen mod Rådet ("Rotterdamkonventionen"), ECLI:EU:C:2006:2, og sag C-178/03, Kommissionen mod Parlamentet og Rådet, ECLI:EU:C:2006:4, præmis 36 og 43.

¹¹ Sag C-300/89, præmis 17-25; sag C-268/94, Portugal mod Rådet, ECLI:EU:C:1996:461.

¹² Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en ny pagt om migration og asyl (COM(2020)0609 af 23.9.2020).

i henhold til forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818; søgning i CIR vil gøre det muligt at kontrollere de identitetsdata, der findes i alle ovennævnte systemer, via en kilde samt i Eurodac¹³ og ECRIS-TCN. Med henblik på sikkerhedskontrollen bør screeningmyndighederne også kunne søge i selve ECRIS-TCN.

Eftersom EU-databaser kun kan anvendes, hvis der er givet forudgående adgang ved lov, og eftersom adgang til EES, ETIAS, VIS og ECRIS-TCN er nødvendig for de myndigheder, der er udpeget til at foretage screeningen, er det imidlertid nødvendigt at ændre EU-forordningerne om oprettelse af disse systemer samt CIR for at tilvejebringe denne yderligere adgangsret for screeningmyndighederne.

Screeningforordningen ændrer forordningerne om oprettelse af EES, ETIAS og VIS, som alle – ligesom screeningforordningen i sin helhed – er en udbygning af Schengenreglerne vedrørende grænser.

Eftersom forordningen om oprettelse af ECRIS-TCN ikke er en udbygning af Schengenreglerne, kunne ændringen af den ikke være en del af screeningforordningen, og der var behov for en selvstændig ændring af denne forordning.

CIR blev endvidere oprettet ved to forordninger, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818, og mens der i screeningforordningen kunne fastsættes bestemmelser om ændringer af forordning (EU) 2019/817, som finder anvendelse på EES, VIS og ETIAS, kunne den nødvendige ændring af forordning (EU) 2019/818, der finder anvendelse på Eurodac og ECRIS-TCN, som følge af den såkaldte variable Schengengeometri heller ikke indgå i screeningforordningen.

Kommissionen fremlagde derfor den foreslåede forordning for at tage behørigt hensyn til den variable Schengengeometri.

V – Analyse

Det følger af ovenstående, at formålet med den foreslåede forordning, som Europa-Parlamentet og Rådet er nået til foreløbig enighed om, er at give screeningmyndighederne de nødvendige adgangsrettigheder til ECRIS-TCN og til CIR med henblik på at anvende foranstaltningerne til at fastslå eller kontrollere den pågældende persons identitet samt til den sikkerhedskontrol, der indgår i screeningen. Dermed sikres det, at de mål, der tilstræbes med ECRIS-TCN og CIR, også kan opnås i forbindelse med screeningen.

Med henblik herpå indeholder den foreslåede forordning nødvendige ændringer af forordningen om oprettelse af ECRIS-TCN for at give screeningmyndighederne adgang til dette system og fastsætte, på hvilke betingelser et hit med data i ECRIS-TCN kan resultere i en sikkerhedspåtegning i den screeningformular, der udarbejdes, når screeningen er ovre.

For så vidt angår ændringerne af forordning (EU) 2019/818, tilføjes der i den foreslåede forordning en ny artikel, som giver adgang til CIR, med henblik på at fastlægge eller kontrollere identiteten af personer, der screenes. Andre ændringer sikrer, at de eksisterende bestemmelser i forordning (EU) 2019/818 om føring af logfiler også finder anvendelse på

---

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

søgninger, som foretages af screeningmyndighederne.

Den foreslåede forordning støtter målene med forordningen om oprettelse af ECRIS-TCN, som den ændrer. Sidstnævnte forordning var baseret på artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), i TEUF.

Ændringerne af forordning (EU) 2019/818 styrker udvekslingen af oplysninger mellem politimyndigheder. Derfor bør den foreslåede forordning også baseres på artikel 87, stk. 2, litra a), i TEUF, som udgør retsgrundlaget for foranstaltninger vedrørende indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger med henblik på at etablere et politisamarbejde, der involverer alle medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder politi, toldmyndigheder og andre særlige retshåndhævende myndigheder, i forbindelse med forebyggelse, afsløring og efterforskning af strafbare handlinger.

Endelig bør den foreslåede forordning – for så vidt som ændringerne af forordning (EU) 2019/818 også giver mulighed for at tilgå Eurodac-identitetsdata i CIR – desuden baseres på artikel 78, stk. 2, litra e, og artikel 79, stk. 2, litra c, i TEUF. Begge bestemmelser indgår i retsgrundlaget for den nye Eurodacforordning¹⁴, som EU-lovgiverne også er nået til foreløbig enighed om.

For så vidt angår de øvrige fire artikler i traktaten, som Kommissionen påtænkte at anvende som retsgrundlag for den foreslåede forordning, synes medtagelsen af disse ikke at være i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i punkt III ovenfor.

Ændringerne af forordning (EU) 2019/818 udvider ganske vist den eksisterende forpligtelse til at føre logfiler over databehandlingsaktiviteter i henhold til nævnte retsakt til også at omfatte screeningmyndighedernes søgninger, men den foreslåede forordnings indvirkning på databeskyttelsesbestemmelserne i forordning (EU) 2019/818 er tydeligvis ikke hovedformålet eller hovedelementet, men blot noget sekundært. Artikel 16, stk. 2, i TEUF bør derfor ikke anvendes i forbindelse med den foreslåede forordning.

Desuden indeholder den foreslåede forordning ingen elementer, der kræver, at artikel 74 i TEUF, som giver Rådet mulighed for at vedtage visse foranstaltninger, anvendes som retsgrundlag.

Endelig synes anvendelsen af artikel 85, stk. 1, og artikel 88, stk. 2, i TEUF som retsgrundlag heller ikke at have nogen berettigelse. Disse artikler udgør retsgrundlaget for fastlæggelsen af henholdsvis Eurojusts og Europols struktur, drift, indsatsområde og opgaver. Imidlertid indeholder den foreslåede forordning ingen ændringer, der direkte eller indirekte vedrører Eurojust eller Europol. Det primære og eneste formål med den foreslåede forordning er at tillade og regulere screeningmyndighedernes adgang til ECRIS-TCN og til CIR.

VI – Konklusion og henstilling

På mødet den 11. marts 2024 vedtog Retsudvalget (for: 16; imod: 0; hverken/eller: 1)¹⁵ at henstille til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, at

---

¹⁴ 2016/0132(COD) (COM(2016)0272 af 4.5.2016 og COM(2020)0614 af 23.9.2020).

¹⁵ Til stede ved den endelige afstemning: Adrián Vázquez Lázara (formand), Marion Walsmann (næstformand), Lara Wolters (næstformand), Alessandra Basso, Ilana Cicurel, Ibán García Del Blanco, Pascal Durand,

referencen til artikel 16, stk. 2, artikel 74, artikel 85, stk. 1, og artikel 88, stk. 2, i TEUF med føje bør udgå af retsgrundlaget for den foreslåede forordning, som bør baseres på den tilbageværende artikel 78, stk. 2, litra e), artikel 79, stk. 2, litra c), artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), samt artikel 87, stk. 2, litra a), i TEUF.

Med venlig hilsen

Adrián Vázquez Lázara

Daniel Freund (for Sergey Lagodinsky, jf. forretningsordenens artikel 209, stk. 7), Heidi Hautala, Pierre Karleskind, Gilles Lebreton, Maria-Manuel Leitão-Marques, Karen Melchior, Sabrina Pignedoli, René Repasi, Franco Roberti, Michaela Šojdrová (for Jiří Pospíšil, jf. forretningsordenens artikel 209, stk. 7), Axel Voss, Javier Zarzalejos.

**BILAG: ENHEDER ELLER PERSONER,
SOM ORDFØREREN HAR MODTAGET INPUT FRA**

Ordføreren erklærer på eget ansvar ikke at have modtaget input fra nogen enhed eller person, der skal nævnes i dette bilag i henhold til artikel 8 i bilag I til forretningsordenen.